

Patrik J. Buchanan: Je demokracie versus autokracie novou studenou válkou?

- CZ24 News | 10. září 2021

Opravdu jsme dnes v ideologické válce s Ruskem Vladimira Putina, jako jsme byli během studené války se Stalinovým SSSR?“, píše v komentáři Patrik J. Buchanan.

„Možná je to SOB, ale je to náš SOB.“
Tak řekl

prezident Franklin D. Roosevelt nikaragujskému diktátorovi Anastasio Somozovi, silně proamerickému prezidentovi. Od prvních dnů se Amerika domlouvala s autokraty, když to národní zájem požadoval.

George Washington v roce 1778 tančil jig, když se dozvěděl, že naši diplomaté uzavřeli spojenectví s francouzským králem Ludvíkem XVI. Aliance, jak věděl, bude pro americké vítězství nepostradatelná. **V dubnu 1917 Spojené státy vstoupily do války „aby byl svět bezpečný pro demokracii“ v tajné dohodě se čtyřmi největšími světovými říšemi: Británií, Francií, Ruskem a Japonskem.** Ve druhé světové válce jsme poskytli masivní vojenskou pomoc SSSR Josepha Stalina, který jej použil k rozdrčení, dobytí a komunikaci poloviny Evropy.

Antonio Salazar, diktátor Portugalska, byl zakládajícím členem NATO. Během studené války jsme se spojili s autokraty Syngmanem Rheem z Jižní Koreje, Ferdinandem Marcosem z Filipín, iránským šachem a generálem Augusto Pinochetem z Chile. Druhá největší armáda v NATO je pod autokratickou vládou tureckého prezidenta Recepta Erdogana.

Našimi hlavními spojenci v arabském světě jsou egyptský generál Abdel Fattah al-Sisi, který svrhl demokraticky zvoleného prezidenta Mohameda Morsiho a různí králové, knížata, sultáni a emírové podél Perského zálivu.

Prezident Joe Biden přesto definoval globální boj jako demokracii a autokracii a řekl: „Demokracie zvítězí a musí zvítězit“.

„Souhlasíme s touto strategickou vizí,“ zopakoval deník The Washington Post.

Je to ale přesné zobrazení dnešní velké mocenské rivality?

Pokud je autokraticko-demokratickou předělem zlomová linie, na jaké straně se nacházejí Erdogan, Sisi a saúdský korunní princ Mohammed bin Salman?

Opravdu jsme dnes v ideologické válce s Ruskem Vladimira Putina, jako jsme byli za studené války se Stalinovým SSSR?

Máme spory s Putinem kvůli Krymu a Donbasu a on chce zabránit vstupu Ukrajiny a Gruzie do NATO. Kde jsou ale důkazy o tom, že se Putin snaží změnit naši demokratickou formu vlády na autokracii?

Putinovy připomínky vůči nám se týkají našich politiků, nikoli naší demokracie.

V padesátých letech se Nikita Chruščov chlubil, že vnoučata Ameriky budou žít za komunismu. Kdy Putin vyhlásil takový velký ideologický cíl Kremlu?

Má naše hádka s Čínou ideologický charakter?

Čína je velká a rostoucí ekonomická a vojenská velmoc, s většinou sousedů se hádá.

Má obchodní problémy s Austrálií; hraniční spor s Indií v Himálaji; a rozdíly s Vietnamem, Filipíny a dalšími čtyřmi zeměmi ohledně toho, komu patří ostrůvky v Jihočínském moři. Čína si také nárokuje Tchaj-wan a ostrovy Senkaku okupované Japonskem.

Ale s výjimkou Tchaj-wanu a Hongkongu, které prohlašuje za suverénní čínské území, Peking netlačil na žádný národ, aby přijal politický systém podobný systému čínské komunistické strany.

Koexistuje s komunistickým Vietnamem, autokratickou Myanmarem, teokratickým Afghánistánem a demokratickou Indií, Austrálií a Japonskem.

Pekingská hádka s námi neznamená, že Amerika je „demokracie“. Námitky Číny jsou, že blokujeme její ambice a podporujeme národy jižní Asie a jihovýchodní Asie, které maří její strategické cíle.

Hádka není ideologická, ale politická a strategická.

Proč z toho tedy dělat válku systémů? Kde je důkaz, že se Peking snaží komunikovat se svými sousedy nebo změnit jejich politické systémy tak, aby odpovídaly jejím vlastním?

Existují však značné důkazy, které ukazují, že se Spojené státy aktivně snaží rozvrátit vládu Putina v Rusku.

Ačkoli je Putinův Kreml obviněn z hacknutí Demokratického národního výboru a kampaně Hillary Clintonové v roce 2016, i když je to pravda, jak by to bylo srovnatelné s dnešním zasahováním USA do vnitřních záležitostí Ruska?

Jsou Rádio Svoboda/Rádio Svobodná Evropa ve svém zpravodajství v Rusku objektivní a neutrální? Přijímají mnohé nevládní organizace a Národní nadace pro demokracii přístup k vnitřní politice Ruska?

Co udělal Kreml, aby posílil politické ambice Donalda Trumpa ve srovnání s tím, co se zdá, že naše diplomatické a vládní instituce a kvazivládní agentury dělají, aby podkopaly Putina a podpořily kandidaturu Alexeje Navalného?

Pokud je americká demokracie v ideologické válce s Ruskem, kdo zde útočí? Kdo si přeje změnit či politický systém?

„Národní zájem USA a podpora demokracie, nebo alespoň politické stability v zahraničí, se nedají tak snadno oddělit,“ píše The Washington Post.

Kde ale Amerika získala právo zasahovat do vnitřních záležitostí jiných národů, aby je změnila tak, aby odpovídala našim vlastním?

Pokud je naším cílem demokratizovat Rusko a Čínu, tj. Změnit jejich politické systémy tak, aby se více shodovaly s naším demokratickým, neznamená to, že bychom vyhlásili ideologickou válku u nás?

Není to podstata ideologické války?

A kdo je tedy agresorem v této nové ideologické válce?